

מה יקות השבת

יו"ר ע"י קהל רובלין בארה"ק

בראשות הגה"צ רבי מנחם ברוך יאזוע שליט"א
תלמידו של פוסק הדור בעל "שבת הלוי" זצוק"ל

◆ משיחורנו של מורינו הגה"צ שליט"א ◆

מתיקות משפטי התורה

מתיקות הניסים

— מכתבים למערכת —

מכשיר חכם או טפשו?

אל מערכת גיליון מתיקות שלום וברכה, אשמח אם תוכלו לפרסם את המעשה הבא לתועלת הכלל בנושא שהדור צריך בו חזק.

בעבר הייתי מחזיק מכשיר מוגן לצרכי פרנסה, עד שראיתי שאני נכשל בו והבנתי שהפרנסה אינה חשוכה יותר מהרוחניות שלי ובעקבות זאת הוצאתי את המכשיר מביתי.

בחדש האחרון הרכב שלי נזקק על ידי פורעים, הגשתי תביעה לבטוח לתקן את הרכב, התביעה אטרה אך אמרו לי שאני צריך קדם לשלם את דמי ההשתתפות עצמית ורק אז אוכל לבוא למוסך כדי לתקן את הרכב.

אך דא עקא, כדי לשלם את ההשתתפות עצמית צריך דוקא מכשיר ניד לא פשר שמקבל את השובר הזה לתשלום. פניתי לשכן שלי שמחזיק מכשיר מוגן ובקשתי ממנו שינקב עבורי את השוכה הפקיד אמר שהמסמך יגיע אל השכן באותו יום, אך זה לא קרה, התקשרתי שוב פעם ואמרו שהיתה תקלה והמסמך יגיע היום או מחר.

בכל פעם הייתי צריך להתקשר לשכן כדי לודא האם המסמך הגיע ושוב פעם הוא לא הגיע, לא באותו יום ולא למחרת, בפעם השלישית אמרו לי שהמסמך יגיע ממש בתוך חצי שעה, אך שוב פעם זה לא ארע.

הפעם השכן כבר החל ללכעס ואמר לי: בפעם הבאה כשאתה מדבר עם הפקיד תעלה אותי לשיחה, העליתי אותו לקו והם אמרו לו שאכן הם שולחים את המסמך למספר ניד שלו ואינם מבזים מדוע זה לא מגיע... ואמרו שישלחו כרגע את המסמך וזה לוקח חצי שעה עד שהוא יגיע.

בעבור חצי שעה התקשרתי לשכן

« המשך המעשה בעמוד ד' »

המשפחה והאב למדה יראת שמים, והיא יכולה להקים בית נאמן בישראל ולהביא דורות ישרים מברכים, שזוהי זכות עבור האבא לנצח נצחים.

ולכל זה קדמה פרשת יתרו - פרשת מתן תורה, ללמדנו שפדי שאדם לא יפשל ללכת שולל אחרי הנטיות הרעות שבנפשו, עליו לעסק בתורה שהיא מגנא ומצלא לאדם לשומר אותו שלא יפשל, וללמדנו חז"ל (פעיית ז), שהתורה עלולה להיות לאדם סם מנות, ולכן התורה הקדימה לספר לנו על יציאת משה לקראת חותנו, ללמדנו שפדי שהתורה תהיה לאדם סם חיים, עליו להקדים ללמוד את הענוה של משה רבנו שהוריד מפיודו ויצא לקראת חותנו יתרו שהיה כמר לעבודה זרה.

תורת הענוה

ולא עוד אלא, שפאשר יתרו בא ואומר תוכחה למשה רבנו, שפביכול משה אינו יודע כיצד לדון את העם ונעץ למשה להעמיד שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים ושרי עשרות והזכיר את משה שאם לא יעשה פעצתו: **"נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך"**.

ומשה רבנו שומע את דבריו בענוה גדולה והקב"ה אומר למשה לקבל את עצתו, כל זה מראה לנו את ענותנותו של משה וימלדנו שרק אם אדם מקדים להקנות לנפשו את הענוה פדגמת ענותנותו של משה רבנו והוא מצטנע ועומד בצד בלי לרצות שפלים יראו אותו, אז תורתו נעשית לו סם החיים ולא יבוא להפשל חלילה בדברים המבארים בפרשת משפטים.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". פרשתנו פרשת תרומה היא פרשה מרוממת שבה מדבר על גניית המשכן וכליו, שעל ידו תשרה השכינה בתוכנו, ובפרשת יתרו קראנו על מעמד מתן תורה שבו עם ישראל התרוממו מפל העמים ונבחרו להיות עם ה', וצריך להבין אם כן, מדוע בין הפרשיות המרוממות האלו נכתבה פרשת משפטים, שבה ישנם דינים שנובעים ממדות רעות של קנאה ושנאה?

אלא שפדי שהאדם יזכה להשראת השכינה בקרבו, עליו קדם לסור מרע, על כן בפרשת משפטים התורה מקיפה את הדברים הגשמיים שיש בין בני אדם, כגון משא ומתן של ארבעת השומרים וכדומה, וכן התורה מגלה את התכונות שבבני אדם כגון הנטייה לגנבה, לרציחה, למריבות ולהכות את השני רח"ל, ורואים שהתורה מפרטת את הדינים הללו בדרך של ספור, כמו שפכתוב: **"וכי יריב אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרה"**, וכן בפסוק: **"וכי ינצו אנשים"** וכי, אף על פי שהיה אפשר לכתב זאת בלשון של דינים ולא בדרך של ספור, ובסבת הדבר נראה לבאר בפשטות שהתורה רוצה להמחיש לנו בכך את הנטיות שיש לאדם בנפשו.

בנד חשוב יותר מממונד!

ובתחלת פרשת משפטים מבאר שפדת הגנבה מדיקה לאדם וגורמת לו להמכר לעבד, וכן מבאר שם הדין של אדם שמוכר את בתו לאמה, שאדם כזה הגיע ממש לשפל המדרגה, שבמכירת בתו לאמה הוא מראה שאין לו ערך לבתו עד שאינו רואה חסרון למכרה לאמה בשביל להרויח ממון, בעוד שבזמן הזה היא אמורה להיות בחיק

פניני אגדה

• הרה"צ ר' אלוה קאהן שליט"א
משגיח דרשיבתנו •

ביצד נזכה לראות נסים?

אמר ר' חז"ל (תענית כט): 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'. נראה לבאר זאת בהקדם מה שמצינו דיון בחז"ל (שבת קנא), האם יש מזל לישראל או שאין מזל לישראל, והגמרא הרבה להוכיח שם שאין מזל לישראל, ואפשר לומר שאין בנות הגמרא לסתור את השיטה שיש מזל לישראל, שהרי הקב"ה מנהיג את העולם בדרך הטבע, כל אחד לפי המזל שנקבע לו, אלא הגמרא באה להוסיף ולהוכיח שיש פח מצד הגמרא לישראל לשנות את המזל ולהיות מנהיגים שלא על פי המזל והטבע, וזאת כאשר אדם עושה מסירות נפש ומתאמץ להתנהג במדות טובות, אף שאינו מצד טבעו, וכמוכח מהדגמאות שהביאה הגמרא שם.

ולפי זה יבאר בדרך דרש שמזלו של חדש אדר בעקרו הוא אינו טוב, כפי שיוכיח מה שהגליח המן הרשע לגור בחדש זה את גורת הפליה על עם ישראל, אבל מפיון שעם ישראל עשו תשובה וישנו את דרכם ומסרו את נפשם מעל מה שהגלם וטבעם, לכו התקנים בהם 'אין מזל לישראל' והתהפך להם המזל של חדש זה לטובה. שנוקה שכל הגזרות יתהפכו גם לנו לטובה, אמן.

והסבה שהקב"ה סבב שעצה זו תבוא על ידי יתרו באפן כזה שמשה רבנו יצטרף להשפיל לפניו, היא משום שהתורה מעידה על משה רבנו שהוא ענו מכל האדם אשר על פני האדמה, אבל בפרישיות התורה נפרת גדלתו העצומה של משה רבנו, שהוא זה שנתן את התורה לעם ישראל ועל ידו נעשו אותות ומופתים, ויבוא השואל וישאל, היכן מצינו את ענותנותו של משה.

ה'מקבל' שנותן תורה

לכן בפרשת יתרו נפרת ענותנותו הגדולה,

כמו שהוכיח מעשה יתרו, שבא מארץ רחוקה ואמר תוכחה למשה, ומשה קבל את דבריו בענוה, ומשה גם כתב בתורה את כל מה שיתרו אמר לו, ועל כן משה נבחר לתת את התורה לעם ישראל, כי 'משה קבל תורה מסיני', היינו שהמהות של משה הייתה מהות של 'מקבל', ורק הוא יכול להעביר את התורה, כי התורה מלמדת מדות טובות וליראתה ולאהבה את ה', שכל זה הוא חלק רוחני, ורק נשמה גדולה כמו משה רבנו יכולה להעביר את הרוחניות הגדולה של התורה.

מתיקות מעשה הפרובים

אל אחיו והם סוככים בכנפיהם ומחפים זה על זה, להסב את פנינו אל הזולת ולהאיר לו פנים ולחפות עליו שלא בוש ולא יצטער.

"אשא אל שמים ידי"

"והיו הפרובים פרישי כנפים", אפשר לפרש זאת לטוב ולמוטב, מצד אחד זה עלול להראות כפרייה ויכוח בין השנים, ומאידך גיסא זה יכול להתפרש שכל אחד פושט את ידיו כדי לקבל מהשני ומתקנים 'מקבליו' דין מן דיו, וכל אחד צריך לראות שהוא פורש את כפיו כלפי חברו רק למוכן הטוב, וכתוב: "פרישי כנפים למעלה", ללמד שאדם צריך להתרומם כלפי מעלה ולפרש את פניות ידיו בתפלה.

ופרישת הידים כלפי מעלה מראה על התרוממות והתעלות שאדם מבקש לדעת מה רצון ה' ממונו, וכן פרישת הידים כלפי

לאחר פרשת משפטים אנו מתרוממים ועולים לפרשת תרומה, שפומנה והלאה הן פרישיות בגינת המשכן וכליו, והנה המשכן הוא רמז לאשה הנקראת שכינה (ע' קדושין לא), ששומרת את האדם שלא יכשל ובזכותה אדם זוכה שהשכינה תשורה בביתו.

ובמשכן היו את שני הפרובים וישנם פמה דעות על הפרובים, יש דעה שהם כנגד האיש והאשה (יומא נד), ויש דעה שהם כנגד שני חברים שעוסקים בתורה (בעה"ט), ויש דעה שהם כנגד רב ותלמידו (כ"ב ט), ויש דעה שהם כנגד אב ובנו, ואפשר לבאר שאילו ואלו דברי אלקים חיים וכל הפרושים הם אמת, כי הפרובים היו עשויים כל אחד בקצה אחד, ללמד שכל אדם מנח בקצה הרחוק מחברו, מגני ביתו, מגנו, ומרבו ומתלמידו, ורצון ה' שנלמד מהפרובים שפניהם איש

מתיקות שמן המשחה

משה רבנו מושח את אהרן הכהן ואת המשכן וכליו בשמן המשחה, והיהודים משתמשים באור המנורה כדי לגלות את הדעת שלומדים מהשמן.

מהי הדעת שמלמד השמן שעמו היו מושחים גם את המלך?

על כך במאמר: 'מתיקות הכבוד האמתי'.

פניני הלכה

• הרח"ג ר' יוסף סאנדרל שליט"א •

כתיבת המגלה

פסק מרן השו"ע (תראצא): אין כותבים המגלה אלא בדיו על הגויל או על הקלף בדיו ס"ת. ולגבי שרטוט המגלה הביא הבית יוסף בשם הארזות חיים שפדיעבד די בקה אם שרטט רק את השיטה הראשונה וכן היא גם דעת פסק מהפוסקים (מ"א ש"ג ועוד). אלא שבשו"ע פסק שהמגלה צריכה שרטוט בתורה עצמה, כלומר שיש לעשות שרטוט בכל שיטה ושיטה, כמבאר בבאו"י הג"א (תראצא) שכל מקום שצריך שרטוט כס"ת ומוזנה ומגלה, צריך לשרטט כל שיטה ושיטה לעיבודא, ואם כתב את המגלה בלא שרטוט, כדיו ס"ת שפסול אם נכתב בלי שרטוט (שו"ע י"ד סי' רעא).

ומקור הדיו שהמגלה צריכה שרטוט הוא בגמרא (מגלה טו:) דכתיב "דברי שלום ואמת", ודרשו 'מלמד שצריכה שרטוט כאמתה של תורה', ובפרוש 'אמתה של תורה' הקלקו הראשונים, רש"י סובר כספר תורה עצמו שצריך שרטוט מהלכה למשה סיני, וכן גם סובר הרמב"ם (מגלה ב טו.) ולעמת זאת בתוס' (גיטין ה:) פירשו בשם ר"ח ור"ת שדברי הו"ל 'כאמתה של תורה' הינו מוזנה על שם שיש בה יחוד מלכות שמים, אבל ספר תורה אינו צריך שרטוט בכל שיטה, ע"ש. ועל כל פנים, להלכה נוסק שספר תורה צריך שרטוט וכ"ל. על כל פנים כתב בשו"ת שבט הלוי (חלק י"ט סי' קו), להקשר מגלה שאינו שרטוט בקצת תבות באופן שהו מעוט המגלה, ע"ש.

על האדם אם קנים את האמור בהם, כמו כן כל אדם ואשתו הם כנגד שני לוחות הברית והם באים ומיעדים בשעת הדיו זה על זה והם בן הזוג התנהג פראוי לפי דרך התורה.

ואפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידים לו לאדם בשעת הדיו, מה הוא דבר בזמנים הטובים שהיו לו בפניו ומה הוא דבר בזמנים הקשים שהיו לו, והם פניו היו אל הפפרת - האם הוא נהג בכל מעשיו ודבוריו על פי התורה, וגם את הלשון הרע שנאמר בתוך ביתו בודקים האם מטרת הדבור היתה לתועלת, כגון בשביל להפיג את הצער מהלב שהוא לשון הרע המתה, כמבאר בח"ח (הל' לשה"ר י"ד), או שהמטרה היתה לשם לשון הרע, בשביל להוציא דבה על אחרים ולגרום למחלוקת ולמריבות חלילה.

התועדות עם הבורא

"ונועדתי לה' שם", לפי האמור שלוחות הברית מסמלים על האיש והאשה, ובאר, שאם אדם זוכה לקשר טוב עם בני ביתו, הוא זוכה להרגיש שה' מתועד אתו ככוכול ורואה סיעתא דשמיא בכל דרכיו, וכתוב: "ופניהם איש אל אחיו" ויש כאן רמז לאדם, שהשיחה שלו עם אשתו צריכה להיות בהבנה ובסדר פנים כמו שהוא מדבר עם אח או עם חבר טוב, והדברים אמורים גם כלפי זה שבדרך כלל בתחלת חיי הנשואין בני הזוג אינם מבינים זה את זה, ותפקיד האיש הוא שגם אם הוא רואה שאשתו היא גוצא, הינו ששכחל נמוך ממונו, יקנים 'אחיו ולחיש לה', שיכופף את עצמו לפניה וישתדל להכפים ולרומם אותה.

מעלה מספולת על פה שאדם זוכר שהוא עתיד לעלות למעלה לאחר אריכות ימים ושנים והוא יצטרף לפרש את דינו לפני ה' על מעשיו שעשה בכל יום ויום מימי חייו.

מדות טובות או אכזות

התורה אומרת: "אל הפפרת יהיו פני הקרבים", ובפפרת היו נמצאים לוחות הברית, למדנו שספר פנים יפות ומדות טובות באמת יכולים להמציאות באדם רק על ידי שפניו הם אל התורה, הינו שרצונו להתנהג במדות טובות בשביל למלאות את רצון ה' המבאר בתורה, ולא כמו הגויים שלומדים להתנהג בדרכי נמוס בשביל להיות 'פי נפש בלבד, אלא רק בשביל למלאות את רצון ה', שרק כך האדם יכול להיות בעל מדות טובות באמת ולא להאב את השני אהבה אמיתית שאינה תלויה בדבר גשמי.

ואלו אותם שרוצים להתנהג בנמוס בלי שעבוד לה', הרי שאף אם במעשיהם הם מתנהגים בנמוס, אבל בתוך לבם אין מי שייחב אותם לשעבד את לבם למדות טובות, ואם כן, בעת פעסם, ברגע אחד כל הנמוס שלהם מוכיז ונאבד ופנימיית לבם הרעה נקרת גם במעשיהם.

האבן והעץ שמיעדים

"ואל האבן תתן את העדת אשר אתו אליך", התורה נקראת עדות, פי אמרו חז"ל שקורות ביתו של אדם מעידים עליו בשעת הדיו, כמו שכתוב: "אבן מקיר תועק וקפיס מעץ יעננה", ולמעשה גם ארון הברית עשוי מעץ ולוחות הברית עשויים מאבן והם מעידים

מתיקות הכבוד האמתי

בעקר למערכת העפול ואילו לעצמות הוא לא טוב, ועל השמן אמר רבי חנינא: 'שמן וחמין שסכתני אמי בילדותי היא שעמדה לי בדיקותי', פי השמן חודר לעצמות ומחזק אותן.

והיות שהשמן מספול על פנימיית, לכן היו מושחים את הפולף בשמן, ללמד את הפולף שפעקת באשר הוא עולה על פסא המלכות, וזהר שלא להמשך אחר חיוניות והכל של כבוד, אלא ימשך אחר האמת והפנימיית כדגמת השמן המספול על פנימיית, והיו מורידים את הפולף לגיחון, ללמד אותו להזהר שלא להתנשאות על הבריות בדרך

שיתכונתו שהוא שקט [בשונה מהיון שהוא תוסס ורועש], הוא חודר עמוק, כמו שכתוב: "ותבא כמים כקרבו ונשמן בעצמותיו".

סוד סגולות השמן

ועל פה את הפולף היו מושחים בשמן המושחה, פי התועלת שנועשית מהשמן היא נעשית בחשאי, שהשמן חודר לעור ולעצמות ומפא ומחזק אותם, וכן התועלת מהשמן במאכלים אינה כשהוא לבדו, ואדרבה כשהוא לבדו הוא מזיק, אלא התועלת ממונו במאכלים היא כאשר מערבים אותו עם מאכלים אחרים, ובהפך מקרה היון שהוא מועיל דוקא כשאינו מערב עם שאר משקים, והוא טוב ומועיל

השרש של כל המריבות והקטטות הוא מפני שאדם מדמה להשב שאחרים לוקחים לו את המקום המכבד והחשוב שאליו הוא רוצה להגיע, והאמת היא שהמקום המכבד ביותר לאדם הוא להיות מהצניעים והפשוטים ולא לרצות את השררה והרבנות.

פי הגדלה של האדם אינה נמדדת לפי החיצוניות לפי איזה תפקיד חשוב שיש לו, וכמו כן אדם שמתנשא בתוך ביתו ומטיל אימה יתרה בתוך ביתו, הוא לא יתפכד מקף, אלא להפך, הוא גורם למריבות ולמחלוקות, ואילו כאשר אדם מתנהג בהנעה ומכבד את בני ביתו וחבריו ולא מתגבר אלא מצטנע, זוכה שיכבדו אותו ודבריו מתקבלים, פי שמן

המתיקות שבאנוכיות

ובשביל זה הקב"ה הטביע בכל אדם את מדת האנוכיות, כדי שהוא ישתמש במדה זו לשם שמים, שדוקא בשביל האנוכיות שלו, שאכפת לו מעצמו ומהעתידי שלו ושל ילדיו, יראה לדאג לבריאות של אשתו ולשמחה ולרומים את רוחה, כמו שהאשה בדרך כלל מתמסרת לבעלה ומכבדת אותו, כי ביתו של האדם הוא כמו שדה, שאם

אדם שותל זרעים טובים ומשקה את השדה כראוי, הוא בסוף רואה את הפירות שצומחים לו, כך מי שטורח ומשקיע בבני ביתו, הרי שברבות השנים הוא יראה רב נחת דקדושה מילדיו ומצאצאיו.

והתורה מפרטת את כל הקרשים ואת כל הגריחים והלולאות, שהם רמז למדות הטובות שאדם צריך לקנות לנפשו ולקבע בלבו חזק להתנהג תמיד במדות הטובות.

והחכם משקיע את כוחותיו על העקר, וכדי לדעת מהו העקר נקים "מזגנים אתבונן", שכל אדם פאשר הוא מתבגר, עקר משאלתו היא שהשכינה תשרה בביתו ויהיה שלום באהלו ויזכו הוא ובני ביתו לבריות גופא ונהורא מעליא, ושייכל גם בגיל זקנה לשבת בצלילות הדעת ולהגות בתורה הקדושה ובעבודת ה', פאשר מתקים בו "ושרה שמעת פתח האהל", שבני ביתו שומעת ממונו דברי

מלכי עמי ארצות, אלא ילמד מה' גיחון' להיות שפל כמו מי שהולך על גחון, וכמו שמצינו בשלמה מלכנו שמעונתנו והגדולה פרע על ברפיו נגד כל קהל ישראל במשף כל תפלתו (דב"ה ב' י"א) ולגיחון היו קוראים גם מעני השילוח כי שם היה המלך משלח את מדותיו הרעות ומסגל לעצמו ענה והתחשבות בכל אדם.

לזכר את הבית בחוץ

ולכן נצטוו גם למשח את המשכן ואת פליו בשמן וגם את אהרן ובניו הכהנים משחו בשמן המשחה, ללמד שיש פנימיות עמוקה במשכן ובכליו וכן עבודת הכהנים בבית המקדש הייתה עבודה פנימית.

ולאחר שהתורה מבארת את עשיית שני הכרובים שבמשכן, שפאמור הם כנגד מעשיו והתנהגותו של האדם בביתו עם אשתו, כעת התורה מבארת את השלחן שיש לו שני בדים וכן שיש לכל קרש מזקן שיש המשכן שני אדנים, ואפשר לבאר ששני הבדים של השלחן ושני האדנים הם גם כנגד האיש והאשה, והינו שגם בעת שאדם מתהלך בחוץ על שתי רגליו, עליו לזכר את חסד מתנת האשה שה' נתן לו ולהשב כיצד לכבד אותה יותר מגופו.

עצה מתוקה

המשכן נבנה במדבר השמים ולא המתנו לבנותו עד שיבואו לעיר מישבת, בכדי ללמדנו שדוקא בזמנים של חשכות ושממון שיש לאדם, זה הזמן שהוא יכול לבנות את הבית המקדש הפרטי שלו שמונה על שלמות ברוחניות ועל מלוי כל המשאלות הטובות בנשמות.

מתיקות שיחי

רבנו של עולם, סומך נופלים ורופא חולים, אמי וחזק ברכים בושלות ותו בנו כח וסיוע מאתך לעמוד איתנים בעבודתך ובראתך, כיו כשמוכד מאיר עלינו וכוון פאשר פניך נסתרות מעמנו ותשכות אופכת אותנו חס ושולם, תמיד נרבה בך, ונלך ברכיו של שלמה מלכנו שאמר: "על משכבי בלילות בכושתי את שאהבה נפשי", וגם בזמנים החשוכים כמו הלילות, תמיד נבקש אותך ונאהב אותך, על ידי שנתאמז לזכר את הטוב שנמלת עמנו בזמנים המאירים ועל ידי שנוכר את הנשימות והבריאות שאתה נותן לנו גם בזמנים הללו, ועל ידי כך נזכה לראות בשלמות בניו בית מקדש הפרטי שבלבנו והכללי שבהר המוריה בקרוב ממש, אמן סלה.

המשך מתיקות הניסים

והוא אמר לי: 'השובר לא הגיע ותפסיק להטריד אותי, וקאן הוא הוסיף: זו בעיה שלך שהחלטת לא להחזיק "מכשיר חכם"!

הייתי נבוך מאד. בצר לי פניתי לארון הספרים, לקחתי את ספר התהלים ושפכתי את עקו לבי לפני ה', אמרתי: רבנו של עולם, אתה יודע שלכבודך הוצאתי את המכשיר הזה מהבית, כי הבנתי שהוא לא 'מכשיר חכם' אלא 'מכשיר טפשי' שעושה את מי שמחזיק אותו לטפשי, אגא תן לי כח לעמוד בפסיון הזה ותגור לי שהרכב יתקן בלי עכוב.

התאוששתי והתקשרתי שוב לפקיד והקב"ה ברחמיו עזר שהוא בא לקראתי ואמר: זוהי בעיה שלנו ולא שלך לכן תבוא לתקן את הרכב ותשלם במקום, מה שלא עושים אף פעם! הודיתי לה' בשמחה ונסעתי לתקן את הרכב.

כשהגעתי לשם, הבודק של הרכב היה יהודי טוב לב ולאחר בדיקה הוא אמר לי: אני רואה את הרכב שלך וחלק נפר מהתביעות שהגשתי להחלפת חלקים ברכב

תורה ודעת ה', ומי שעוסק בתורה בעולם הזה, יזכה לעסק בה גם בעולם הבא ושם יזכה לחיות בנעים ה' ולקבון את עמקות התורה, מה שילא זכה להשיג בזה העולם, ובשביל לזכות לכה עלינו להשקיע בימי חיינו בעסק התורה ובכרישית המדות הטובות שיזכו אותנו לשלום בית ולהתענג על ה', אמן.

"ושרי מתוק לחבי"

איזה למוד היה למלך פשהיו מושיחם אוו במעני הגיחון - השילוח?

הפתרון לחידה מונח בתוכן גיליון זה. ניתן לשלוח את התשובה לכתובת האי-מייל: 7885595@GMAIL.COM או בהודעה קולית בקו 'קול מתיקות': 073-313-4395. בצירוף שם, כתובת וטלפון | הווכים מפרשת יתרו: דניאל לוי, ביתר. יהושע אריה גרינוואלד, בית משמ.